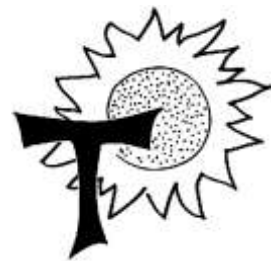

Nieuwsbrief Franciscaans Milieuproject Stoutenburg, september 2017

Nu wordt het menens. Dit is dan toch echt de laatste Stoutenburgse nieuwsbrief, met het laatste nieuws. Er is de afgelopen maand veel gebeurd. Daarover lezen jullie hieronder.

De ontmanteling van het huis is in volle gang. Hiernaast een foto van het dagelijks werkoverleg: wat gaan we aanpakken, en hoe? De zolder wordt leeggehaald, de kelder, de schuur. Alles moet weg. En alle gaatjes moeten dicht. Gelukkig zijn er veel helpende handen. Een grote container. En een superbesteding die alles wat nog goed is, maar niet mee kan, een tweede (maar

waarschijnlijk derde of vierde) leven geeft. Kijk eens bij <https://serafim.nl/> of neem een kijkje in de winkel: Hamersveldseweg 28 in Leusden. Daar kun je ook onze oud-bewoners Nader en Shahjan tegenkomen als vrijwilligers!

Andere goede bestemmingen meldden zich vanuit Jeannette Noëlhuis en haar nieuwe stek de Dorothygemeenschap. Ook zij konden nog veel bruikbaar meenemen.

Nieuwe adressen

Adressen van onze nieuwe woningen vind je onderaan deze nieuwsbrief.

Het Franciscaans Milieuproject blijft bestaan en krijgt een nieuw bestuur met in ieder geval Marco en Rob er in. Dit wordt de paraplu voor Het groene kloosterhuis en De groene gemeenschap. De erfenis van het Franciscaans Milieuproject op Stoutenburg zal hier beheerd, bewaard, gegarandeerd blijven. Zowel de materiële, als de spirituele: zorg voor de aarde, groen samen leven, inspiratie door Franciscus en nog zo veel meer groene en aandachtige heiligen. We gaan door.

Het groene kloosterhuis naar Sint Agatha

Op 21 september verhuizen de spullen met Pieta, Marion, Marjan en Rob naar Sint Agatha. Dat wordt de grootste operatie: bedden, pijskasten, tafels, stoelen, aanrechtbladen, de keuken uit de kapelzaal, tuinmateriaal - er gaat veel mee!

De Groene Gemeenschap

Ook voor Cocky en Guy en hun groene gemeenschap is een plek gevonden, net op tijd. Een eengezinswoning met vier verdiepingen in Amersfoort Kattenbroek zal plek bieden voor het goede, groene leven. We hopen dat ze eerst gaan genieten van veel rust. En dan wellicht langzamerhand komen tot een vorm waar ook anderen kunnen aansluiten bij activiteiten met een Stoutenburgse adem.

Elders in het land

Carolien en Marco vonden nog meer op het nippertje een huis: in Baak. Met tuin en schuur en alles erop en eraan. Zo krijgt nóg meer inboedel van Stoutenburg een plek. En vooral: de bewoners een gelukkige toekomst! Ida Valk keert terug naar haar stek in Amsterdam. Bijzonder is het dat zij het kleed uit de meditatiekamer waar zo veel stilte in zit, op maat snijdt en mee neemt naar haar nieuwe huis.

Dodo

Dodo heeft ook onderdak. In Drenthe woont hij sinds 9 september op een boerderij. Kikkers en muizen genoeg dus waarschijnlijk. Minpuntje voor hem (en de medebewoners?) zal zijn dat er meer katten wonen, maar hij is nu eenmaal opgevoed als gemeenschapskat dus we vertrouwen erop dat hij zijn draai zal vinden!

Onze dank is groot, Mariëlle en Geerlof!

Zonnepanelen

Die blijven liggen. We hebben ze geschonken aan het Utrechts Landschap. In de hoop dat de zon dit huis nog lang zal verwarmen, en de wereld verduurzaamt.

Nodig

Alles waar we de afgelopen tijd om vroegen hebben we ontvangen. Hulp vooral. Met ict. Met website. Met klussen. Met de tuin. Met taarten bakken voor het afscheid. Er kwam een groene bank en nog veel meer groens en handigs. De tuin blijft maar geven. Dus de voorraadschuur in Sint Agatha herbergt al aardappels en uien en in de moestuin daar staat al kool, aardbei, winterpostelein en meer. De kruidentuin heeft al een grote make-over gehad: veel slaapmuts en goudsbloem er uit, en wel dertig nieuwe soorten (en hun bordjes) uit Stoutenburg er in.

En wat we zelf niet wisten en waar we niet om vroegen kregen we ook: ontzettend veel post en mail en lieve reacties. Meeleven. Mooie wensen. Vrede en alle goeds. Gebed. Tranen. En dankbaarheid. Ongelooflijk zo veel mensen er dichtbij zijn in deze woelige tijden. Dat doet goed.

Pelgrimeren

De pelgrimstocht van de Agathisten (die in Agatha de Stoutenburgers heten) krijgt steeds meer vorm.

Op vrijdag 29 september vertrekken we met z'n allen om 9.30 uur vanuit Stoutenburg. Ook Guy, Cocky, Marco, Carolien en Ida zijn er bij. En ondertussen hebben al veel anderen zich gemeld voor deze wandeling van 6 kilometer. De eerste etappe gaat naar Achterveld voor een kop koffie bij Kees en Marion. Dan zwaaien we elkaar uit en gaat ieder een eigen kant op. De vier pakken dan de route op in Driebergen en bezoeken daar de tuin van Amma.

Zaterdag 30 september lopen ze naar Tiel.

Zondag 1 oktober naar Varik.

Maandag 2 oktober naar Megen.

Dinsdag 3 oktober rustdag in Megen, met wat tuinwerk, en het vieren van Franciscus' dag.

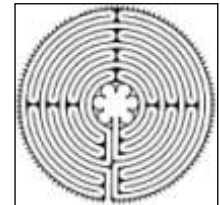
Woensdag 4 oktober naar Ravenstein.

Donderdag 5 oktober naar Velp/Grave.

Vrijdag 6 oktober : aankomst in Sint Agatha.

Veel dank alvast aan alle gastvrije onderkomens! Martin en Jodien in Doorn, Kleine Academie Tiel van Gera, de broeders Franciscanen in Megen, Soeterbeeck in Ravenstein en Bij de Kapucijnen in Velp.

Als je een of twee dagen wilt meelopen: meld je aan bij coraweijsenfeld@ziggo.nl ! Een overnachting kunnen wij helaas niet voor je regelen.

Bereikbaarheid

Dinsdag 19 september wordt hier op Stoutenburg de computer afgekoppeld. Vanaf dan kunnen we geen mail meer ontvangen en beantwoorden totdat hij in Het groene kloosterhuis weer is aangesloten. Dat kan best een poosje duren. Dus voorlopig krijg je geen antwoord. Hieronder en in de Koetsier vind je wel hoe je ons op andere manieren kunt bereiken.

De website van Stoutenburg krijgt een nieuwe homepage, die de komende maanden statisch blijft.

Voor nieuws verwijzen we jullie naar de website www.hetgroenekloosterhuis.nl, die een dezer dagen gepubliceerd zal worden.

Het afscheid

Het afscheid was goed en hartverwarmend. Zaterdag 2 september van de vrijwilligers. We hebben het huis en elkaar en de bomen omhelsd. Zaterdag 9 september met 150 mensen in en om huis en tuin. Zondag 10 september de laatste viering, met een opgewekte maar toch ook verdrietige processie van dankbaarheid naar de tuin. Daar namen we met het leggen van een aardappel of een ui bij de verbeelding van ons logo (tau met zonnebloem) afscheid met een lach of een traan. Of

allebei. De meesten allebei. Wat ligt dat toch dicht bij elkaar. Zoveel blijdschap om alles wat er was, en is, en blijft. En zoveel verdriet om... ja waarom? Omdat we het wilden vasthouden. Omdat we het gaan missen. Omdat we jullie gaan missen. Omdat het nog zo mooi had kunnen zijn hier.

De acht communityleden hebben allemaal een tekst gelezen tijdens die viering. Wat ons trof was de grote rode draad die we daarin herkenden, zonder dat we van elkaar wisten wat we zouden lezen. Hieronder geven we die teksten met jullie mee. Om de rode draad te ontdekken of niet. Om iets mee te krijgen van wat ons gedreven en geïnspireerd heeft. En te vertrouwen dat dit alles ons blijft inspireren. Ook nu we Stoutenburg en alles erop en eraan gaan teruggeven aan de aarde. En aan het Utrechts Landschap. In dankbaarheid.

Vrede en alle goeds voor altijd ,

van Cocky, Guy, Ida, Marco, Marion, Pieta, Rob, Marjan

Hier zijn we te vinden - completere adressen in de laatste Koetsier

<http://www.stoutenburg.nl/Koetsier/Koetsier-2017-2Web.pdf>

Het groene kloosterhuis

Kloosterlaan 24

5435 XD Sint Agatha

www.hetgroenekloosterhuis.nl

facebook: het groene kloosterhuis

mail: post[at]hetgroenekloosterhuis.nl

De groene gemeenschap

Hof der Gedachten 134

3823 WG Amersfoort C

Ida Valk

1e Boerhaavestraat 5

1091RZ Amsterdam

Marco Ganzeman en Carolien Looman

Beukenlaan 3

7223 KL Baak

TEKSTEN, door de leden van de community gekozen en gelezen of gezongen op zondag 10/9, bij de afscheidsviering van het Franciscaans Milieuproject in Stoutenburg.
'Teruggeven in dankbaarheid'

- Voor het nieuwe verhaal van Guy over Franciscus en broeder Leo, dat hij voor deze gelegenheid schreef verwijs ik jullie naar de website (die overigens dit jaar én volgend jaar nog in de lucht blijft als het aan ons ligt):

<http://www.stoutenburg.nl/Teruggeven.html>

- **De tekst van Guy** en zijn inleiding daarop:

Aanwezigheid

Wat mij vaak geraakt heeft in het leven in Stoutenburg is wat ik wil noemen: een Aanwezigheid. In de bereidheid elkaar te verstaan en te dragen in de community, in de manier waarop mensen vol aandacht in de tuin aan het werk waren. In de stille ochtenduren tijdens de meditaties, als we schouder aan schouder stonden en zongen van het Licht dat ons aanstoot in de morgen, dan bespeurde ik vaak de Aanwezigheid die een extra glans verleent aan wat is en aan wat we doen en er tegelijk de kern van is.

Ik vind dat mooi verwoord in het tekstje van Elisabeth Barret Brown dat een prominente plaats kreeg in onze bundel *Aarde, mijn aarde*.

Brandend braambos

De aarde zit boordevol hemel
en elke struik, hoe gewoon ook,
staat in lichterlaaie van God.
Maar enkel hij die het ziet
doet zijn schoenen uit....
De rest zit er omheen
en plukt bramen.

- **De tekst van Cocky:**

GEBED IN DE HERFST

Nu de herfst de dagen binnenkruipt
en de nevel woont op het veld,
nu de avond zich vroeger verspreidt in de boomgaard
en de nacht zich verdiept boven het dak

Leer ons eerbied voor de stilte
Geef ons achting voor de duisternis
Neem onze schuwheid weg voor de eenzaamheid

Want alles wat gebeurt,
de gang van de seizoenen
De reis door de dagen,
het krimpen van het jaar,
in alles ligt het geheim van de weg.
de weg die wij gaan door de jaren,
de gang die ons voert tot de dood,
het geheim van het licht in de dingen,

de adem van engelen in de nacht.

Doe ons open voor dieper dan wij
Leer ons horen en zien met de ziel.
nader ons in het holst van de nacht
geef ons vleugels in het licht

Catharina Visser

- **Het lied van Marco**, dat zongen we.

En als je op facebook kijkt zie je een mooi filmpje van een ander moment waar we dat zongen:

<https://www.facebook.com/search/top/?q=guy%20dilweg>

Marion las:

Schitter - van Catharina Visser

Sta op en schitter
want lang was de nacht en bitter
de strijd met oude fantomen
maar nu is het morgen
nu wordt het tijd om blinkende dromen
waar te maken - weet je geborgen
in een nieuw licht
vat moed en schitter en richt
je op wat komen gaat
want je hart wordt witter
en de dag verwacht
je eigen, herboren gelaat

(naar Jesaja 60: 1)

- **De tekst van Marjan:**

Uit: **Geestverwant** : beschouwingen over God en Jezus - Huub Oosterhuis

Leer stil zijn en leer niets doen en leer wachten.

't Geheim der sterken school altijd dáárin

dat zij zich instelden op lange drachten. (Henriëtte Roland Holst)

Leer vragen, smeken, aandringen, bonken op luiken. Leer bidden. Verlang. Wees niet mat, gelaten, vaag, wees heftig, bewogen, waakzaam, ontroerbaar. Verlang hartstochtelijk, naar de heiliging van de Naam, de komst van het koninkrijk, de werking van de heilige geest. Maar ook 'leer stil zijn en leer niets dóen en leer wachten' - een regel van Henriëtte Roland Holst. Met 'niets dóen' bedoelt ze: toom je 'dadendrang' in, die vaak uit blinde ijver, onwijze beste bedoelingen en prestatie-zucht bestaat; leer niet in te grijpen, niets af te dwingen, niets te forceren; leer je krachten sparen, vraag je af of het zin heeft wat je doet, water naar de zee dragen? een huis op het ijs bouwen? Leer dulden, leer het leven vergeven dat het hard is, leer mensen vergeven dat ze grof en zelfzuchtig zijn; leer wachten, soms is iemand plotseling niet zelfzuchtig, maar wijd en lief. En denk niet dat je het wel 'maken' kunt: het eigenlijke, de zin van je leven, maak je niet zelf, die moet je gegeven worden - leef zo dat je de zin van je leven ontvangen kunt.

- Gekozen door Rob

Uit: **Het water is heerlijk**- Toon Hermans

Blad

Soms
denk ik dat
ik niets ben
en niets heb van
mijzelf . zoals een blad
van een boom blad is en meer
niet . nooit zou het blad bewegen
als de wind er niet was . nooit zou
het groenen als de lente niet zou komen
en uit zichzelf zou het niet verdorren of
afvallen naar de grond . zo voel ik mijzelf
een piepklein zelf waar allerlei wonderlijke
krachten mee spelen . ik denk dat dat het leven is
dat mijn bewegen aangedreven wordt door een kracht
van een hogere orde . en dat ik in dat licht rijpen
zal en net als het blad af zal vallen naar de grond.
natuurlijk denk ik na en doe dingen die ik denk
te moeten doen . maar wat ik ook denk of doe . de
grote bewegingen in mijn leven kan ik niet zelf
bedenken en ook niet ontwijken en daarom spiegel
ik mij aan het blad dat zich overgeeft aan de
boom en aan de boom die zich op zijn
beurt weer overgeeft aan de
ruimte waarin hij leeft en
aan de oerkrachten
die hem
l
e
i
d
e
n

- **Van Ida:** *De gastvrije aarde - Clarissa Pinkola Estés*

Wat is dit proces van ziel en zaad dat lege grond aanraakt
en weer vruchtbaar maakt?

Ik beweer niet dat ik de hogere werking ervan begrijp.

Maar dit weet ik wel:

wat we in ons leven ook ondernemen,
het zou wel eens het minste kunnen zijn van wat we doen,
als we niet tevens begrijpen dat er iets is dat wacht
tot we er een bodem voor ontginnen;
iets dat dicht bij ons is, dat liefdevol is, dat geduldig afwacht
tot de juiste bodem ontgonnen is,
opdat het zich in zijn volle gedaante kan manifesteren.

Zolang we toevertrouwd zijn aan de zorg van deze kracht,
weet ik zeker dat wat dood leek, niet langer dood is,
dat wat verloren leek, niet langer verloren is,
dat wat volgens sommigen onmogelijk was,
onmiskienbaar mogelijk wordt gemaakt,
en dat alle braakliggende grond alleen maar ligt te rusten,
te rusten en te wachten tot het gewijde zaad
met Gods zegen
op de vleugels van de wind zal komen.

En komen zal het.

- **Met Pieta zongen we:**

Adem in, adem uit,
adem in, adem uit,
ik bloei open als de bloesem,
ik ben fris als de dauw.
Ik ben stevig als de bergen,
ik ben grondig geaard.
Ik ben vrij.

Adem in, adem uit,
adem in, adem uit,
ik ben water dat weerspiegelt
wat is echt, wat is waar.
En ik voel diep van binnen,
er is ruimte in mij.
Ik ben vrij, ik ben vrij,
ik ben vrij.